

Előfizetési árak:

Egész évre frt 10.—
Félévre „ 5.—
Megyedévre „ 2.50
Egy hóra „ 1.—
Egyes szám 4 kr.

DEBRECZENI ELLENŐR

Szerkesztőség

és
Kiadóhivatal:
Főpíacz, a városháza
szemben.

Hirdetések a legmár-
sokelkebb árszámitás
mellett.

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

A piac hiánya!

Budapest, december 12.

Most, a mikor velünk buzával, rozsossal, tengerivel, Amerika Ázsia, Afrika, Ausztrália és Oroszország nagyban konkurrálnak; mikor a gabonaárak alacsonyossága olykor nem fizeti ki a földművelési költséget; mikor az állattenyésztés is számtalan kalamitásnak van kitéve s ötven perczentes diversiókkal válakozik az állatok ára: minden találékonyságára szüksége van a gazdának, hogy a mai viszonyokkal megküzdni képes legyen, mint a hogy a panaszkodó beteg embernek mindenki tanácsot ad és mindenki gyógyszer javasol, hát a gazdának is annyi laikus tanácsadója van, hogy csak hallgatni, olvasni győzze. Aztán nem is mindig ostobaságokat beszélnek vagy írnak; a többnyire teoriából merítgető gazdasági író is ad olykor-olykor egy-egy elfogadható tanácsot, hogy ezt vagy azt tenyészessen az ember, a mi okos is lenne meg helyes is, mert talaj és éghajlat az új kulturágnak teljesen megfelelőnének, csak az a baj, hogy mikor a sor eladásra kerül, a *termés meg van, de a piac nincs!* Nincs a ki megvegye. Az ember nem tudja kinek eladni.

Rozson, buzán, árpán szóval a gabonaneműeken kívül alig van alkalmas piacza más terménynek. Az állatokkal is úgy vagyunk, hogy a vásárok csak a mindennapi közönséges fa-

jokra nézve képeznek piacot, de az értékesebb faj állatokat, mert rendes vevőjük nincs, vásárról-vásárra hordhatjuk és nem vagyunk képesek eladni. De így van vele a vevő is. A ki nem buzát, rozst, közön séges állatfajt, hanem olyasmit keres, a minek rendes piacza nincs, nem tudja, hogy honnan vegye. Tíz vásárt is bejárhat és nem talál. Miért? Mert a tulajdonos annak, hogy vásárról-vásárra járjon s többet elköltsön, mint a mennyit esetleg bevehet, nem akarván magát kitenni, inkább otthon marad, s rendesen úgy tesz a ki venni akarna; de hogy az egész országot bebarangolja, szándékáról inkább lemond. És abból a körülményből, hogy az egyik nem tud eladni, a másik nem tud venni, az következik, hogy az eféle ágak termeléséről vagy tenyésztéséről a gazda lemond, a másik fél pedig megnyugszik abban, hogy a nélkül is ellehet.

Csakhogy ezáltal számtalan és számtalan jövedelmi ág marad kultivatatlannal, valamint azok, kik máskülönben vennének, mivel hogy nem könnyen jutnak hozzá, lemondanak róla.

Hogy mi mindennek lehetne még piacot teremteni, számos példa van előttünk. Csak ezelőtt harmincz-negyven évvel számtalan és számtalan oly cikket nem ismertünk, a mi nélkül ma már el se tudnánk lenni, akár a butorok, akár a ruházati, akár az ételmi, stb. cikkeket tekintjük. Avagy itt vannak

a ló- és villanyvonatok. A mig nem voltak, megtudtunk lenni nélkülök, most meg szüntelenül tömve vannak.

Az alkalom csinál miudent, a szerelemtől és házasságtól kezdve az áru-piaczig és a forgalomig. Olykor eszünkbe sincs valami s találjuk vagy olvasunk róla, megvesszük, annál inkább megvesszük, ha szükségünk van rá és tudjuk hol.

Drága pénzen egyébként mindenhez hozzá lehet jutni. A pénzes ember, vagy a kinek elkerülhetlen szüksége van valamire, az ki is kutatja, meg is veszi, amde számtalan olyan tárgy van, a mire szükségünk van ugyan, de nem elkerülhetlenül, s ha drágáljuk, hát nélkülözzük. És hány ilyen cikk nem kerül piacra azért, mert nem ismerjük a vevők szándékát, sőt hány olyan cikk nem is termeltek, a mely különben forgalomnak örvendene.

Ezt mutatja a zsidóságnak országunkba való beözönlése is. Ez a sok dicséretre méltó tulajdonsággal felruházott élelmes faj rendesen ott jelen meg, ahol reá a lakosság élelmetlensége miatt szükség van, ahol az élelmeség, ügyesség és körültekintés kifizeti magát. A kinek eladója van, azt megveszi, aki valamit venni akar, annak kikutatja. Persze, hogy az eladótól féláron veszi, a vevőnek két áron adja. És hogy a közvetítőre nézve mily haszonnal jár ez, gyarapodásuk mutatja. Mind ez a haszon az illetők zsebében

T Á R C Z A.

Egy királyi herczeg regénye.

— Történelmi elbeszélés. —

(Folytatás.)

Karolina akkor jutott először szóhoz a mikor fivérével egyedül maradt.

— Láttad az ő szemeit? — kérdé visszafojtott hangon — azok ugyanazok, a mik engem álmomban követtek.

— Milyen bohó vagy te! — csillapítá fivére — örökké phantastikus álmokban és sejtelmekben élsz.

— Ez egyszer nem csal meg engem az én sejtelmem — mondá Karolina reszketve. — Ez az óra végzetes reám nézve. Mit fog a jövő hozni: a szerencsének rózsáit-e, vagy a fájdalom tövisseit? Ki tudja!

— Csak rózsát, egyedül rózsát! — hangzott a testvérek háta mögött és a mint hátratekintettek, ott állott előttük Vilmos herczeg.

A herczeg hallotta Karlának utolsó szavait. Ez összeborzadt s távozni akart, de a herczeg visszatartotta.

— Most már egyetlen idegen lény sincs jelen, a ki előtt az embernek vissza kellene tartania szív érzelmait — mondá — itt áll Lord Dutton, az én legjobb barátom, a kire minden kívánságomat rábízom. A mint én most a kegyed szívének ömledését értem, úgy olvas már az enyémben Lord Dutton. Egyenesen szívem bajtott arra, hogy ide-

siessek s a kegyed pillantásában enyhülést nyerjek.

A leány melléből egy mély sohaj tört fel. — Igen, rózsákkal akarom én a te élet-ösvényedet behinteni — sugá a herczeg tovább — csak közeledben akarok élni és boldog lenni.

2.

Ezen első, végzetes találkozást még sok más követte. Már juliusban egyek és fölötté boldogok voltak. A viszonyos szerelem vakságában mindketten elfeledték, hogy áthághatlan mélység fekszik egy királyi herczeg és egy egyszerű nemes leány között. Vilmosnak könnyű volt Karolinát rábeszélni, hogy vele titkos házasságra lépjen.

Ezen szándék kivitele aug. 21-ére határozottatott, a herczeg születésnapjára, a mihez már az előkészületek megtétettek. Aközben az egész udvar Pyrmontba költözött, a hová Linsingen báró családja is követte.

A herczeg születésnapjának előestéjén a herczegnő udvari bált adott, melyet színelőadás előzött meg. Schillernek „Don Carlos“-át játszották. Vilmos herczeg páholyban ült, s mellette az ő szeretett Karolinája. Hátuk mögött állott Lord Dutton és Linsingen Ernő. Ebolinak ezen szavainál: „én csak egyszer ajándékozok, de örökre“ — a herczeg odahajolt Karlához és ezt sugta neki: „Esküdhetsz te is ezen szavakra?“

— Nemcsak esküdhetek, hanem meg is halhatok érte — válaszolá az.

— Fog jönni egy pillanat, és ez nincs nagyon messze, a mikor erről bizonyosságot kell tenned — mondá a herczeg csaknem hangosan és a mint látta, hogy az emberek a páholy felé fordulnak, hozzátette:

— Nézd, az egész publikum bizonyosságom nekem a felől! (történelmi tény.)

Nemsokára ezután az udvar elhagyta a színházat s a szomszédos termekben már gyülekeztek a báli vendégek. A sors úgy akarta, hogy éppen a színelőadás alatt érkezék meg Angliából Pyrmontba Vilmosnak legijabb fivére, a yorki herczeg és hogy a bálban résztvegyen. Vilmos kedve szerint történt, hogy az angol báli szokást követve a tánczos az ő kiválasztott táncosnőjét az egész ünnepély alatt lefoglalva tartotta. A yorki herczeg Julia bárónőt, Karolina fiatalabb nővérét választá táncosnőül, Vilmos herczeg pedig Karolinát, s így egész éjen keresztül kizárólag neki szentelhetta magát, a nélkül, hogy az szemet szurt volna. Ezen bálon Karolina fehér báli ruhát választott, nyakán egy kék, ezüsthimzésű szalagocskán függő aranykereszt díszíti.

— Kész menyasszony vagy! — jegyzé meg Vilmos, a mint megpillantotta — csak még egy myrtus-koszoru a fejére és az oltárhoz lehet lépni.

Karlának egy hálás pillantása volt a felelet, de abban a pillanatban már a yorki herczeg is Juliánál termett s így szólt táncosnőjéhez.

— Nem veszi észre bárónő, hogy az én fivérem oltárhoz akarja vezetni nővérét és

maradhatna, ha eladó és vevő könnyűszerrel egymásra tudna akadni. És hogy erre a haszonra a gazdának nagy szüksége lenne, az magyarázatra nem szorul.

De ha meggondoljuk, hogy az ily közvetítés a vevőre nézve a közvetítési perccent által mennyire drágítja a cikkek árát és mennyire lenyomja eladóra nézve, hogy ez a drágaság egyrésztől is olcsóság, más részről mennyire gátolja a forgalom tehát a termelés kifejlődését, lehetetlen vágyat nem éreznünk oly lehetőség után, mely termelőt és vevőt közvetlen érintkezésbe hozom egymással. Mert nem csak az a fő, hogy valamit kismértékben el tudjunk adni, vagy venni, hanem az, hogy ha bár olcsóbban, de biztos piacot tudjunk teremteni minél nagyobb mennyiségben és hogy elegendő mennyiséghez juthassunk olcsóbb áron.

Itt van például a gyümölcs. A nemes gyümölcsnek, körtének, almának, Budapesten oly ára van, hogy botrány, már tudniillik elgondolva azt, hogy a termelők legtöbbje meg se-hogyse tudja eladni! A főváros közönsége a hajókon hozott mindenféle szemét gyümölcsre van utalva, a nemest nem képes megfizetni, a termelőnek pedig nyakán rothad, mert nem tudja kinek eladni.

Itt vagyunk nyár elején az óriás eperrel (szamóca) Budapesten egy forint kilója, sőt dragább. Két forintig is elmegy, a termelőnek pedig a nyakán vész. Budapestnek még az az előnye van, hogy habár méregdrágán, de itt kapni lehet, vidéken még csak kapni sem lehet. Hát nem is igen termelik, mert nem tudják eladni. Pedig kifizetné magát még akkor is, ha biztos piacon tiz krajczárt lehetne kapni kilójáért.

Avagy vegyük a gazdasági mag-

vakat! Hová megyünk venni, avagy hová megyünk eladni? A magkereskedőhöz. Vesszük mázsáját 75 forinton, eladjuk 35 forinton, már t. i. a mi nagyban megy. Ámde a mi kicsinyben megy, mint a dinnye, káposzta, kalarábi stb. mag? Hát a mit eladunk tízért, vesszük százért vagy ezerért.

Igy vagyunk a szőlővel, így vagyunk a borral. Így vagyunk mindennel, a mit rendes piacra nem tudunk kiállítani. Legyen valami különös faj tengerink, zabunk, búzánk, burgonyánk stb. a mit magkereskedésben irgalmatlan drágán veszünk meg.

El akarok adni például egy kocsi? Nincs a ki megvegye. Fölhagytam a haszonbérrel s elakarom adni gazdasági eszközeimet? Nincs a ki megvegye. Ámde ha ugyanezeket a tárgyakat venni akarom? Nem tudom, hogy hol keressem. — Ujat kaphatok azt tudom, de ha újra való pénzem nincs! . . .

Felsorolhatatlan az, a mit az ember eladhatna, ha tudná, hogy kinek kell, avagy vehetne, ha tudná, hogy kinek van? Egy ily alkalmas piacnak a megteremtése egy egész új életet lehellne közgazdasági életünkbe, s alkalmat adna ily termelési ágak kultiválására, a melyek igen szép jövődelmet hozhatnának a gazdának.

De nemcsak az ingóságok, az ingatlanok forgalma is fontos kérdés. Nem kevésbé fontos kérdés a haszonberek forgalma. Mindkét dolognál rengeteg közvetítési árat kell mai napság fizetni. A venni szándékozó azért még se tudja, hogy az ország minden vidékén hol van eladó birtok, valamint az eladó se tudja, hogy széles e világon hol találna vevőre? A haszonberekkel is így vagyunk.

Irhatnánk erről még iveket, de sem a t. szerkesztőség, sem a t. olvasó

türelmével visszaélni nem akarunk, hanem amit ez érdemben még elmondani szükségesnek tartunk, a következő:

Nemcsak minden élelmes gazdának tudni kellene, hogy az egész országban melyik gazdánál mi van eladó, vagy hogy melyik gazda mit akarna venni, hanem ezt tudnia kellene minden élelmes kereskedőnek, iparosnak, gyárosnak, szóval minden oly érdekelt félnek, kinek a gazdaközönségekre és viszont, szüksége van.

Már most, ha azt ki lehetne vinni, hogy az ország minden gazdája, kereskedője, iparosa, gyárosa stb. tudja, ki mit akar venni, vagy ki mit akar eladni.

Ha tisztába lehetne a kereset- és kínálattal? Ha mindent amit vételre keres, feltalálhatná, ha mindent amit eladóvá tesz, eladhatná? Szóval egy oly összeköttetés jönne létre, mely a gazdaközönséget az ország minden részéből és zugából érintkezésbe hozná egymással? Ha a kereskedővilág mind-azokról az eladó tárgyakról, melynek az ország összes gazdaközönségénél föltalálhatók, tudomással bírna, saját cikkeit pedig az ország összes gazdaközönségének kínálhatná? Lenne abból olyan forgalom, hogy a gazda nem tudna olyat termelni, melynek piaca olyat kínálna, melynek vevője ne akadna.

A melyik földmívelési miniszter ezt az összeköttetést valami uton-módon létrehozni képes, nagyobb szolgálatot tesz hazájának, mint amennyit tett eddig valamennyi földmívelési miniszter összevéve. Ez egy oly áldás lenne, mely megteremtené a lehetőséget arra nézve, hogy számos jövedelmi ág fejlődjen közgazdaságunk terén, a milyen eddig nem volt, hogy a gabonaneműk

büszkébb reá, mint egy egész királyi birodalomra?

Ezen szavakkal csupán Karla szépségének akart hódolatot hozni a herceg, mégis azok Vilmos belsejében a legnagyobb felindulást idézték elő, mert nem vélt egyebet, minthogy fivére a titkát felfedezte.

Most a zenekar tárogatója harsant föl, a zene végighangzott a termen és a yorki herceg a táncospárok közé repült az ő választottjával. Vilmos ellenben, aki árulástól tartott és gyors határozatot értelt meg, megragadta a legső kedvező alkalomnál Karolinát kezénél fogva és eltűnt vele egy gangon át a parkba. Ott a szerelmesek még egyszer örök hűséget esküdtek egymásnak és a titkos esküvőt mánap reggelre tűzték ki.

Azon ürügy alatt, hogy a nap fölkelését szeretné látni, engedelmet kért Karolina atyjától, hogy a bál után kilovagolhasson. — 1790. aug. 21-én reggel 4 órakor lovagolt ki Karolina Ernő fivérével az apai házból. Egy félóra múlva egy parasztházhoz értek, a hol már vártak reájuk Vilmos herceg, Lord Dutton és egy skót predikátor, névszerint Parson, a ki Pymontban kura véggett időzött. Vilmos hevesen keblére ölelte szerelmesét, miközben szenvedélyes hangon mondá:

— Karolinám! mielőtt a pacsirta reggeli dalát bevégezné, — te Isten előtt az enyém, az én feleségem leszel!

Karla remegett, de Vilmosnak egy forró csókja lezárta reszkető ajkait.

E pillanatban Ernő is megérkezett a myrtuskoszorúval és azt halvány nővérének aranyfürtös fejére tevő. Lord Dutton szintén mellé lépett, térdre omlott előtte és megcsókolta tiszteletteljesen kezét.

Karolinának olyan volt mindez, mintba álmodnék, s téveteget állott ott. Ernő megfogta karját és bevezeté a kis falusi templomba. A bemenetnél már ott várta őket a pap hivatalos ö tőnyben, mely után tüstént kezdetét vette az esküvő, angol ritus szerint.

Linsingen Ernő a herceg mellé vezette Karlát, mindkettőt kéznél fogva mondá:

— Fivérem itt van, átadom neked, mint atya az én nővéremet, szeresd őt, s légy féje a halálig, a mint ő is, mint nőd, veled marad a sirig.

Erre Lord Dutton jelt adott a papnak és ez akkor a herceg kezébe tevő a Karláét.

Ezen szempillantást igy beszéli el Karolina az ő érdekes naplójában:

„Erős és érczes hangon felelt Vilmos a pap kérdéseire, de azért egész testében remegett, mint én. Leírhatatlanok valának érzelmeim, amint a betörő hajnali pirnál magamat kiválasztottammal felszenteltem.

A jelenlevők mindnyájan sirtak, az öreg papot sem véve ki; és a mint az oltár lépcsőjéről leléptünk s Vilmos, mint hű nejét először ölelt engem keblére, s még egyszer forró s őszinte szerelmet esküdtött; — oh! akkor én valami földfeletti boldogságot éreztem s úgy tapasztaltam, hogy maga az ég

nem adhat nagyobb üdvösséget, mint a milyet akkor én éreztem.“

Most a körülállókhoz fordult a herceg, megölelte előbb Lord Dutton, azután Karla fivérét, Ernőt, végül a papot, mindenikkel némán kezét szorítva megköszönte mindeniknek a neki tett szolgálatot.

Amint a pap az oltártól eljött s papi ruháit leveté, megragadta a herceg neki, Ernőnek és Lord Duttonnak a kezét és ünnepélyesen megesketé, hogy ezt az aktust titok gyanánt megőrzik, csak akkor nyitják meg ajkukat, a mikor majd egyszer szükség leend, hogy ezen házasságkötést tanubizonyosságukkal hitelesen igazolják.

Midőn Ernő és Button a kápolnából kiléptek, hogy a visszatázasra megtegyék a készüléteket, letérdelt Vilmos választottjának lábaihoz, megcsókolta kezét, melyet neki az oltár előtt nyújtott, levette fejéről a myrtuskoszort, átnyújtotta kalapját, mit azelőtt viselt és kivette a kápolnából.

A fiatal házások ismét elválva vissza-indultak a város felé!

3.

Egy év repült már el ama titokteljes esemény óta s Karolina gondtalan órákat töltött a herceg oldalán, a mig a mérhetetlen boldogságot élvezte.

Mégis dobogott egy sziv a nap alatt, a kinek ez a titkos szövetség folyton erősödő fájdalom forrásává lett, és ez volt a Linsingen báróné, Karolina anyjái. Neki tulajdon boldogságában bevalotta Karolina a titkot. — Az idős hölgy szerfölött meg-

mellett, számtal minden specziál tudja fo

A szabad hoz. ez a jókivána az üdvö Albert, mendi körmend viselője, elfoglalja tudvalev szernag kineveze hazaérke polgársá tisztek gárság vőzölte.

szemiti bön levő cziók vé ket kivá amennyi moszkv zött kol megállap koronáz végleges három v reform lentik, h kezök: s tel nélk felügyel hetlensé Trapezu örményl hogy lehetett a kolo

rettent veszély sulya a mit be felöl. A órában voltát boldog a bána

gyek együtt ily sz a hald kezeme „Te p egysze talon, én elő vedése

V szavak den m F volt és hagyot Is

napja gróf pompá mára. kiránd lusi te megpil herce

mellett, az állattenyésztés mellett, más számtalan jövedelemforrás nyílik minden vidéknek meglévén a maga speciálisítása, azt minden vidék hasznára tudja fordítani.

Belföldi hírek. (Ujévi gratuláció.)

A szabad-levél-párt, híven az ősi gyakorlat-hoz, ez idén is testületileg viszi meg ujévi jókívánatait a kormányelnöknek, a kihez az üdvözlő beszédet ezúttal Berzeviczy Albert, a Ház alelnöke tartja. — (A kör-mendi mandátum.) Báró Eötvös Lóránt, a körmendi választókerület országgyűlési képviselője, letette mandátumát. Eötvös újra elfoglalja helyét a főrendiházban, amelynek tudvalevőleg választott tagja. — (Egy tábor-szernagy üdvözlése.) A táborsernaggyá kinevezett mádi Kovács Györgyöt Kassán hazaérkezése alkalmával a katonaság és polgárság rendkívül szívélyesen fogadta. A tiszték nevében Bolla altábornagy, a polgárság nevében Munster polgármester üdvözölte.

Külföldi hírek. (A nők és az antiszemizmus.)

A bécsi antiszemiták, a küszöbön levő községi választásokra célzó agitációk végett, a mint hírlik, főleg női gyűléseket kívánnak egybehívni és a férfigyűléseket, amennyire csak lehet, korlátozni. — (A moszkvai koronázás.) A jövő évre kitűzött koronázási ünnepségek programját már megállapították a császár jóvá is hagyta. A koronázás napját még nem állapították meg véglegesen, de valószínű, hogy a május első három vasárnapjának egyikén lesz. — (Török reformok.) Konstantinápolyból táviratban jelentik, hogy a szultán megadott reformjai akövetkezők: személyes szabadság mindenkinek kivétel nélkül, bizonyos fokú sajtószabadság, állami felügyelettel egyenjogúság, magánlak sértetlensége. — (Felgyújtott örmény zárda.) Trapezumban a törökök felgyújtották az örménykolostort. A tűz oly gyorsan terjedt, hogy az épület megmentéséről szó sem lehetett. Hat szerzetes és egy püspök a kolostorba égett.

Aprópénzes posta.

Debreczen, december 13.

A szakavatott tollra valló közlemény mely a napokban jelent meg e lapok hasábján, nagy góddal és figyelemmel volt megírva. A postai pénzküldemény terén hatalmas reformot is idézve elő, ha bizonyos tekintetben ép oly megfelelő lenne, mint a mily kedvezőnek látszik azokra nézve, a kik csekélyebb összeget küldenek.

Elismerem, hogy alsóbb néposztályunkra az „aprópénzes posta“ életbe léptetése óriási könnyebbséget ad a csekélyebb összeg elküldésére. Elismerem, hogy hazai könyvkiadó czégeinknek előre ki nem mondható forgalmat is biztosít. Elismerem, hogy a mai „részfizetéses“ világban, midőn a kínálat oly nagy, hogy még 50 frtért is lehet értékesebb tárgyakat heti vagy havi megrendelésre hozatni, az „aprópénzes“ posta kinem magyarázható előnyöket biztosít ugy az eladó, mint a megrendelőre nézve. Aláírom azt is, hogy mindez, t. i. „az aprópénzes posta“ életbe léptetése az államkincstár bélyegjövődéki osztályának, habár a megtérítés feltétele mellett is, óriási jövedelmet biztosít; anélkül azonban, hogy a feleknek e nagy forgalom teherül rovatnék fel. Meggyőződtem arról is, hogy az ily uton pénzt küldő felek nemcsak az időben, hanem a pénzküldéssel járó kiadásokban is, anélkül azonban, hogy a postai forgalom veszteséget szenvedne, sokat nyernek, sokat megtakarítanak. Egyszóval a fölvetett reform eszmét egész teljességében egy üdvös és keresztül vihető újításnak tartom. De mindezeknek dacára „az aprópénzes posta“ életbe léptetésében minden hasznosága mellett nem látok egy dolgot, a mi talán az eszme fölvetőjének figyelmét kikerülte. Nem látom ugyanis azt a garanciát, a mit a feladó fél jogosan megkövetelhet a postai hivataltól feladott összegeért.

Az „aprópénzes posta“ életbe léptetésével azon az alapon, amint azt az eszme megpendítője — nagyságos Eötvös Károly Lajos kir. tanfelügyelő ur igen szépen megírta csak alkalmat nyújt arra, hogy a feladás megkönnyíttessék, de a biztosíték, a mi fő — teljesen hiányzik. Igen, mert jól tudjuk azt, hogy még ma is, a modern postai kezelés mellett igen gyakran fordulnak elő — a nem ajánlott — sőt gyakran

az ajánlott postai küldemények kézbesítése körül olyan események, melyek zugolódásra késztetnek, hát ha még az „aprópénzes posta“, melynek kézbesítése biztosítva nincs, életbe lép, minő miserabilis helyzet fog életbe lépni? Erről talán jó leendő hallgatni.

Az a levelező-lap, melyre a pénzküldeményt jelző bélyeg rá van téve, a lebélyegzésig pénzürtéket képvisel. Ki áll arról jót, hogy a levelező-lap, melyen p. o. 2 frt értékű bélyeg van rá téve, vajjon le is lesz-e bélyegezve? Nem akarok postai alkalmazottaink, megbízottaink becsületességében kételkedni, de megtörténhetik, hogy az a könnyen levelezhető bélyeg eltűnik, a levelező-lap megsemmisül és a feladó keresheti pénzét, mert követelési jogát igazolni képtelen.

De vegyük azt, le van az a levelező-lap a rátett értékkel együtt bélyegezve, el is jutott rendeltetési helyére, ugyan ki áll jót azért, hogy az az érték-papír az illető s nem más kezébe jut? Mert hát nem kell a levelező-lapon személyazonosságát igazolni sajátkezü aláírásával.

Emberi gyarlóságunk a bizalmatlanság, mely ma már oly nagy, hogy annak szeretünk binni, a mit látunk és kézzel megfoghatunk. És e bizalmatlanság a leghatalmasabbban éppen a pénzkérdésekben nyilvánul. S nem is ok nélkül, hiszen oly nehéz azt megszerezni. Epen ezért nem doboz el az „aprópénzes posta“ eszméjét, igen óhajtának egy olyan utat és módot látni, mely a feladó és átvévo jogait teljesen biztosítsa és minden kételyt kizár arra nézve, hogy a postai alkalmazottaink eljárásához a legkisebb bizalmatlanság is hozzáférhető legyen.

Erre nézve egy utat és módot látok célra vezetőnek és ez pedig az, hogy az állam oly formán léptesse életbe az „aprópénzes postát“, hogy maga az államkincstár, mint egyedárus adjon ki 10 krtól fel 2, esetleg 4rtos bélyeggel ellátott és névértékkel bíró levelező-lapokat. E levelező-lapok csak bizonyos helyeken hozassanak forgalomba, a postai hivatalok teljes kikerülésével. Az ily levelező-lapok már a címzés által, arra, a ki azt el akarja sikkasztani, értéktelenné vált, mely körülmény tehát kizárná a feladott összeg elvesztését és némi biztosítékot nyújtana a feladónak is.

Ezt tartanám annak a garanciának a postai hivataltól, mely biztosítaná „az aprópénzes posta“ valóban magasztos és kulturális

rettent amiatt, világosan látta a fenyegető veszélyt, lassan-lassan sinlődött a titoknak sulya alatt, végre meghalt, anélkül, hogy valamit bevallott volna férjének ezen házasság felől. Anyja temetése óta, a ki neki az utolsó órában végzeteljes lépésének veszedelmétőlát egész nagyságában föltartta, kevés boldog órája volt Karolinának, a kinek szívében a bánat férgé rágódott.

— Én tudom, hogy a végzet ellen megyek — mondá olykor, a midőn Vilmostal együtt állt a pymonti gyógyparkban — anyám így szólt hozzám halála előtt kevéssel, és a haldoklók igazat beszélnek! Megragadta kezemet, s gyöngé, elhaló hangon mondá: „Te pedig leányom, életedben csak egyetlen egyszer fogsz boldog lenni és azután boldogtalan, nyomorult. A te boldogságodnak végét én előrelátom, de boldogtalanságodnak, szenvedéseidnek nem lesz határa.

Vilmos herceg belkégig megborzadt ezen szavaktól, de nevének szomorú sejtelméit minden módon eloszlatni igyekezett.

Fájdalom! a haldokló anyának igaza volt és jövendőléseinek teljesülése nem sokáig hagyott várokozhatni magára.

Ismét elérkezett a herceg születésnapja és a gazdag fűrdövendég, Schwichelt gróf ennek az öröme 1791. aug. 21-én pompás bankettet adott csupán férfiak számára. A bankett előtt a fűrdői társaság egy kirándulást tett a vidékre, a mely a kis falusi templom mellett vezetett el. A mint megpillantá, tüstént felismerte azt Vilmos herceg. Leugrott lováról lesegítette feleségét

is, s mitsém törődve a többiekkel, megragadta Karolinát karjánál fogva, s magával vivé a templomba. Itt egyenesen az óltár lépcsője elé vetette magát, ahol egy évvel ezelőtt Karolina térdelt, mint menyasszony, és szenvedélyes kitöréssel csókolta meg a hideg márványt.

A hercegnek ezen különös magaviselete talány volt a többiek előtt. Némelyek hasonlóképen leugráltak lovaikról, mások kérdő pillantásokat váltottak egymással, de mindnyáján meg voltak győződve, hogy itt valami titok lapp ng.

Egyedül Lord Dutton és br. Linsingen Ernő tudták, mit jelent ez és reszkettek Karolina miatt. Lord Dutton a herceget után sietett a kápolnába, megragadta karjánál s oda sugta neki:

— Herceg! herceg! Térjen magához. El akarja-e árulni titkunkat?

Hiába! a herceget nem volt képes a templomból kihozni úgy, hogy nem maradt egyéb hátra, mint kimenni és kijelenteni a társaságnak, hogy a herceget ne várják, mert rosszul lett. Célja volt pedig más uton visszatérni Pymontba.

A társaság engedett a kijelentésnek, de sok mindenféle észrevételt tettek a herceget ezen fellépése felett. Este a bálon ismét egy újabb meglepetés várt rájuk. Midőn ugyan is Vilmos herceg a hercegnővel a bálterembe lépett, hirtelen elválva a nagynénjétől, egyenesen Karolinához futott, a kinek két egyetlen száron nőtt fehér rózsát nyújtott át.

— Ezek a rózsák egy éppen ilyen rózsához kitűnően illenek — mondá.

A hercegnő, akinek szemét a hercegnek ezen különös magaviselete felnyitotta, intett Lensingen tábornagynak, a ki közelében állott; előbb megvizsgálta Juliának pompás toilettjét, azután a Karolinát, s végre ezeket mondá:

— Ez a bárónő mindig igen egyszerűen öltözik és mégis a legszebb, de a mellett oly nagyravágyó is, mintha a herceget tölem el akarná idegeníteni. Ez nem járja, Vilmost az anyja réám bizta, azért nekem őt sérelmetlenül kell visszaküldenem.

E szavakkal meghajította magát környezeté előtt és másfelé intézte lépteit. Észrevette, hogy Karolina szegyenkezve ott áll, s midőn pillantásával a másik oldalról felkereste, elfut. Sikerült is neki a mellékszalomba bejutni.

Sarkában voltak Lord Dutton és Vilmos herceg.

— Óh ezek a rózsák, ezek a rózsák! — sóhajtott Karolina, a mint mindkettejüket jönni látta.

— Bocssás meg angyalom, hogy zavarba hoztalak — mentegeté magát a herceg — de a népem előtt is be akartam bizonyítani: milyen diszes rózsá vagy te.

— De a bárónőt és minket is kétszer hozott már ma a legkínosabb zavarba — jegyzé meg Dutton komoly, csaknem szemrehányó hangon — reggel a kápolnában és most a rózsákkal.

(Vége. köv.)

életünkre s ezzel és kapcsolatban az ipar- és kereskedelemre, nagy haszonnal járó életét és hivatását.

Üdvözlöm a reformeszmé fölvetőjét meg vagyok arról győződve, ha többen és több oldalról megvitátjuk e mindnyájunkat nagy fontossággal bíró újítás tervezetét, megfogja találni azt az utat is, mely a helyes és biztos megoldásra vezet.

Vántsza György.

Olcso utazás a kiállításra.

Budapest, december 12.

A vidéki hírlapírók vasárnap megtekintették a millenniumi kiállítás építkezését s elragadtatással látták, hogy a napról-napra még vasárnap is folyton tartó munkában milyen remek épületeket emeltek a különféle kiállítások czéljaira.

Meszeszerű, tündéres világ lesz ez a kiállítás, ahova vágyik majd minden igaz magyar embernek szive, lelke.

A kiállítás igazgatósága figyelmes körültekintéssel lát utána, hogy az egész alkotás méltó legyen ezredéves ünnepélyünkhöz.

A kiállítás igazgatósága figyelmességében tovább megy, utat, módot keresett és talált is arra, hogy ezt a tündéres világot még a szegényebb sorsu emberek is megtekinthessék, hogy gyönyörűséggel, édes örömmel és elragadtatással lássák, milyen óriási haladást mutat fel minden téren és minden irányban a magyar.

Hogy tehát a szegényebb sorsu embereknek is lehetővé tegyék a kiállítás megtekintését, az igazgatóság tervezetét dolgozott ki és valósított meg, melynek életbelépése után egy-egy vidéki szegényebb sorsu ember öt forintért Budapestre és vissza utazhat, megtekintheti a kiállítást és hozzá két napon keresztül teljes ellátásban részesül.

Nem mese, igaz valóság ez. Öt forint kell csak hozzá és egy-egy szegény ember felutazhat Budapestre, megtekintheti két napon át a kiállítást. Kap lakást, kap reggelit, ebédet, vacsorát és a második nap után vissza utazhat otthonába.

Csakbogy ennél a kedvezménynél egy föltételt köt ki az igazgatóság, a mely abban kulminál, hogy az ilyen kedvezményre aspirálóknak csoportosan kell a fővárosba utazniok. Egy-egy csoport legkevesebb kétszáz emberből fog állani. Maga az igazgatóság gondoskodik arról, hogy minden városban, minden faluban, minden községben állítsanak össze ilyen csoportokat.

Egy-egy csoport kevesebb kétszáz embernél nem lehet, viszont azonban több akár mennyi lehet. Az igazgatóság egyes iskolák növendékeinek még ennél is nagyobb kedvezményt akar kieszközölni, amely mint sikerült az előbbi igazán életre való tervnél, épügy fog sikerülni ez utóbbinál is.

Nem lesz tehát ok a panaszra, minden emberrel lehetővé teszi az igazgatóság, hogy hazánk ezredéves ünnepén megláthassa a kiállítást s gyönyörködhessek abban a tündéri képből, a melyre ország-világ előtt öröklő büszke lehet a magyar.

S z i n h á z.

(P.) Tegnap Forrai pompás zenéjű operettje „A libapásztor“ került színpadra közönség előtt, mint N. Szigeti Lujza második vendég fellépte.

A vendég-művésznőről már első fellépte után jó véleményvel voltunk s ma e véleményünkben megerősített. Csinos hangja, ügyes játéka s rendkívül élénk temperaméntuma egyaránt képesítik őt arra, hogy jó alakítást nyújtson. Ez estén *Fanchettet* — a czimszerpet játszta s mindvégig ügyesen alakított s kinyerte a közönség rokonszenvét.

Margó Zelma (Lajos) egyik legjobb szerepében pompás jó alakítással játszott. Igazán elemében volt s kellő dispositióval énekelt. A második felvonásban az udvari pikantériákról mondott énekét a közönség élénk ovációval fogadta. Nem tudjuk, hogy távozása után ki fogja őt helyettesíteni, de annyit tudunk, hogy akárki lesz az, nagyon kell neki igyekeznie, hogy a Margó elegánciáját, ügyességét feleltesse.

Galyassy P. (Noémi) igen szépen énekelt, különösen hatott a 2-ik felvonás fináléjában énekelt bucsu-dala, melyet a közönség élénken megtapsolt. Ebben a kórus is igen szépen működött közre s nagy tesztet aratott.

Ifj. Német (Gaston) helyes felfogással s teljes discretióval játszott, a mit elődjéről — e szerepben — nem igen mondhattunk el. Azok többé-kevésbé mind tulzottak, a mi pedig a hatás rovására esik. Ifj. Német ügyes színész, igyekszik megmaradni a természetesség keretében, a mi kitűnő tulajdon s ez teszi az ő játékát élvezetessé.

Krémer (Háráld lovag) a gyáva szájhőst kacagató humorral alakította s mindvégig élénk derűségben tartotta a közönséget.

Rózsahegy (Krespin) méltó partnere Krémernek s érdemes osztályosa volt a közönség tapsainak.

Szatmári (Pierre) a nyomorék erdőcsózt szintén megszokott ügyességgel játszotta.

Locsarekné (Eulália) a zárdai szakácsnő szerepét kitűnő komikummal játszotta és sok megérdemelt tapsot aratott.

Kiss Irén (Beatissima), valamint Haday (Buckstone) jók voltak.

A 2-ik felvonás belkülső-kar gyenge volt s csak nehezen tudott összejönni a zenével.

Egyébként az összeladással meg voltunk elégedve.

NAPI HIREK.

T á j é k o z t a t ó.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. — Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12, és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az ígató, kiadó-hivatal s az irattár a feleknek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járásbírószág szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Hivatalos órák az állami anyakönyvezetőknél. Délelőtt: Hétfőn, Csütörtökön, Kedden 11—12 óráig. Szerdán, Pénteken, Szombaton 9—11 óráig. Délután: Minden hétköznap 2—5 óráig. Vasárnap délelőtt 9—12 óráig.

A Gönczy-egyesület „Otthon“-a Keresk akadémia palotájában.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban, nyitva van hétfőn, szerdán, s ombaton d. u. 3—6-ig.

Muzeum a kollégiumban nyitva van vasárnaponként d. e. 10-től 12-ig.

Famunkatanítás. A közügyesítő egyesület óraálliskolai műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában. Nyitva minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

December 15. A honvéd egyesület közgyűlése d. u. 3 órákor.

December 15. A „Zion“ debreczeni betegsegélyező egyesület hálóstálya.

December 15. A közügyesítő egyesület közgyűlése.

December 20. Nyírvidéki vízlecsapoló társulat közgyűlése a városháza nagyteremében.

December 23. Hajdúvármegye tisztújító közgyűlése.

December 26. A debreczeni munkás dal-egyesület hálóstálya a „Korona“ vendéglőben.

December 26. A debreczeni iparos ifjuság önképző egyesületének bálja a „Bika“-szálló disztermében.

December 31. A „Zion“ debreczeni betegsegélyező egyesület Sylvester-estélye.

Január 4. Izr. nőegyesület álarozos bálja a Bikában.

Január 4. II. sertiévágó társulat bálja a Koronában.

Január 11. Jogász-bál a Bikában.

Január 12. Sz. Nagy Károly jubileuma.

Január 18. A debreczeni jótékony nőegyesület kárton-bálja.

Január 18. Ács-ifjuság bálja a Margit-fürdőben.

Január 18. A függetlenségi kör bálja a Koronában.

Január 22. A timár ifjuság bálja a Koronában.

Január 25. A Polgári-kör bálja az „Arany Bika“ disztermében.

— Mai vezércikkünkre, melyet egyik régi jeles publicistánk tollából közlünk, különösen felhívjuk olvasóink, főként pedig az ős termelő közönség becses figyelmét. Ez a cikk olyan országos fontosságú nagy kérdésre irányítja az elméket, a melynek gyakorlati megoldása kiszámíthatatlan előnyöket biztosítana úgy a gazdálkodó, mint a kereskedő, az eladó mint a vevő közönségnek, — új boldogabb jövőt nyitna fel az ország előtt. — Első cikkünket ismételten ajánljuk elolvasásra.

— Honvéd-tisztek mulatsága. A helyben állomaszó magy. kir. 3. honvéd gyalogezred tisztikara tegnap este háziás mulatságot rendezett a péterfia-utcai laktanyában. A kedélyes vigalom a vívó-terem helyiségében folyt le, melyet ez alkalomra csinosan feldíszítettek. A táncz 9 óra után kezdődött meg s a legvigabb hangulatban folyt hajnalig. A mulatságon jelen voltak Görgey Vincze ezredes és az egész tisztikar családjaikkal együtt.

— Csak fölfelé. Debreczenben széles körben fogadják örömmel annak az előléptetésnek hírért, amelyben egy nálunk kiterjedt atyafiságot és sok jó barátot számláló kuriai bíró részesült. Wessprémy János kuriai bírót a király a kuriához számfeletti tanácselnökké nevezte ki.

— Elveszett egy imakönyv Szent-Anna-utcán. A becsületes megtaláló illő jutalomban részesül, ha azt szerkesztőségünkbe hozza.

— Az aprópénzes posta reformja, a kis összegű pénzes küldeményeknek levelező-lapon továbbítása érdekében ezen fontos eszme megpendítője Eötvös Károly Lajos kir. tanfelügyelő ott tesz lépéseket, ahol a reform életbeléptetését nemcsak kívánatosnak tartják, hanem el is határozhatják. Ma Budapestre megy és holnap memorandumot nyújt át a miniszternek, jóakratu pártfogását kérvén a reform-tervezet.

— Honvédek gyűlése. Az 1848—49-es agg honvédek e f. évi december hó 15-én délután 3 órákor a városháza nagy tanács-termében közgyűlésre meghívatuk. Ez évi szeptember hó 24-én Budapestben tartott ugy az országos központi, valamint a vidéki egyesületek tanácskozásainak eredményét jelző jegyzőkönyvi kivonat együletünkhöz tudomás végett leküldetett. Továbbá a jegyzőkönyv alapján

szekesztett a hó 18-án a miniszterelnök urhoz felterjesztendő kérvény felolvasása. Több folyó ügyek elintézése a netaláni indítványok tárgyalása. Dr. Hegedüs Pál honvédegyeleti elnök.

— **Lopás boszúból.** Takács István kún lakik az E-p-szélben, bérlő a 85. számú tanyát; a hortobágyi síkság ugyszólván ott kezdődik a tanyája végénél. Kedden reggel idebenn volt a bérlő cselédjével együtt hetivásáron, sertéseket adtak el. Két legszebb példányt odahaza hagytak, azokat maguk hasznára, leolásra szánták. — Mikor este 8 órakor hazaérkeztek, a két pompás süldőnek hült helyét találták. Reggel utána néztek, hogy merre visz a nyom s úgy találták, hogy a hortobágyi pusztá szikjein mosódik el. Mindjárt tudta a káros, hogy egy hajdani cseléde járt nála, a kit elkergetett s a kizással fenyegette meg, hogy: *visszajövök még.* A legényt, a ki B.-Ujvárosra való, keresik.

— **Halálozás.** Zanathy Ferencz Szatmárvarmegye főjegyzője, kit Debreczenben is sokan ismertek, Budapesten elhunyt, félfikora teljességében.

— **Az olvashatlan aláírás ellen.** A kereskedelemügyi miniszter felhívja a közönséget, hogy a chequelapokat használat alkalmával olvashatóan írják alá és ezenkívül minden alkalommal a cimbélyegzővel is lássák el.

— **A szocialista vezér vallása.** A debreczeni sikertelen szocialista mozgalmak egyik intézőjét Kecskés Pétert ma a rendőség kihallgatta. A kihallgatást eszközölő biztos azon kérdésre: *mi a vallása?* a szocialista nagy flegmával azt felelte: *felekezeti nélküli vagyok!* Az még nincs megszenteltve Magyarországon — bátorokdék megjegyezni a tedőrbiztos. — De lesz — vágta rá teljes meggyőződéssel Kecskés.

— **Csendélet a Cserén.** Az erdő rengetege alkalmas helyül kínálkozik a boszúnak sőtét terve kivételére. Tegnapelőtt este egy Jenei Péter nevű fiatal ember másodmagával vígan dalolva ment kifelé a Cserére szekere. Mikor a Cserében már beenn voltak, a Kovács András tanyája felől egy hang rivallt rájuk: *ne lármazzatok!* A fiuk kedélyeskedve kiáltottak vissza a félhomályban aig látható alak felé: *gyere a bálba!* A következő pillanatban két lövés dördült el egymás után s a golyók a fiuk mellett sivitottak el. Azok a lövés hallatára a lovak közé vágta és elnyargaltak a lőtávból. Ma aztán Jenei anyja jelentést tett a mezőrendőrségnél s a merényletet boszu művészek mondotta, mert Kovács Andrásot egy ízben mezei kihágásért feljelentette s meg is büntették. A vizsgálatot megindították.

— **Chanuka estéje.** Sok ezer évvel ezelőtt a szirusok királya nem kisebb feladatra vállalkozott, mint a zsidó nép kiirtására. Mint sok-sok ilyen dologra vállalkozónak, a hatalmas Antiochus Epiphanesnek nem sikerült ez. A Makkabaeusok hős nemzetsége halálmegvetéssel küzdött az elnyomó, a zsarnok ellen és a kis csapatnak sikerült a nagy táborát szétverni, az országból kiűzni, a jeruzsálemi templomot megtisztítani, az örök lámpát meggyújtani. Ezen esemény emlékét, a templom újra felszentelésének és a vallás megmentésének ünnepeit ülik meg máától kezdve nyolcz napon át zsidó vallásu polgártársaink. Az est beálltával kigyulladnak a zsidó családok házaiban a kis gyertyácskák, hirdetvén a nagy isteni csudát, melynél fogva a vallás fényét nem sikerült elhomályosítani, hanem annak lángja még mindig világít a hűveknek, annak tüze még mindig ég a zsidók lelkében.

— **A korcsolya-sport kedvelői** bizonyára megörvendeztetjük azon hírünkkel, hogy Szikszay Gyula fürdőtelepén a jégpálya már tele van vízzel s ez a víz már meglehetősen át is fagyott, úgy, hogy ha a mostani hideg idő tartós lesz, pár nap múlva a korcsolya-sport kedvelői vígan iríngözhatnak a hatalmas nagy jégtükör felett. Reméljük tehát, hogy pár nap múlva tennem fog lebegni városunk illető helyein a sárga-kék

zászló, hirdetve a Szikszay Gyula-féle jégpálya megnyitását.

— **Uj tanácsjegyző a kir. táblánál.** Szűcs Lajos, volt szatmárnémeti kir. járásbírói aljegyző, kit az igazságügyminiszter a debreczeni kir. törvényszékhez a napokban nevezett ki jegyzővé, mielőtt e hivatalát elfoglalta volna, egyenesen a kir. táblához rendeltetett be tanácsjegyzőnek.

— **Polónyi és a b.-ujvárosiak.** A múlt hónapban történt, hogy a szoboszlói választókerület nagy névtelenje a képviselőházban meginterepelt a belügyminisztert, mit szándékszik tenni a 12.000 leket számláló B.-Ujváros nép nyomorának enyhítésére. A képviselő ur tömérdek valótlanságot összehordott az interpellációjában, melyet pár hét múlva úgy megrostált a belügyminiszter, hogy a híres interpellációnak magva is alig maradt. A B.-Ujváros község képviselőtestülete is megfelelt a fogadatlán prókátornak és egy közgyűlési határozatban, melyet tegnap nekünk is beküldöttek, egyenkint megzafolták Polónyi ur nagyotmondásait. Legszebb pedig e határozatnak a vége, ahol kijelentik, hogy a képviselő ur jóakaratóból *nem kérnek.* A határozat ezen része így szól: „Felkéri közgyűlésünk a képviselő urat, hogy hagyjon fel községünk iránti atyáskodásával, mert biztosan tudjuk, hogy mutogatni szeretett jó indulata nem hasznos, hanem csakis káros lehet községünk békés, szorgalmas és még eddig jó indulatu lakosságára és ennek köz-békéjére?”

— **Irtóháboru a hamis borok ellen.** Terjedelmes leíratot intézett tegnap Perczel Dezső belügyminiszter Debreczen város közönségéhez, a melynek bevezetésében a miniszter részletesen kifejti, hogy a hamis borok készítése és forgalomba hozása ellen alkotott törvényt nem hajtják végre kellő szigorral, ép azért a bortermelés, borkereskedés és borfogyasztás szempontjából kiváló fontossággal bíró törvénynek tanulmányozását és szigorú szem előtt tartását figyelembe ajánlja, különösen a rendőri hatóságnak, s együtt figyelmezteti őket, hogy a törvény ellen vétőket ne csak feljelentések után üldözzék, de gyakran saját iniciatívájukból is indítsák meg az alapos gyanuokok nyomán a kihágási eljárást.

— **Vérnyomok a hóban.** Nem azokkal a vérnyomokkal kívánunk foglalkozni, amelyek Szűcs Jenő tehetséges íróársunk és barátunk hangulatos novellában énekel meg. Nem. C-upán azokról a vérnyomokról van szó, amelyek a Benjamin Károly halálra szánt libái és pulykái nyakán nem sakterkésél, hanem közönséges fabicskával cselekedett vágástól hullottak Miklós-utca végén a frissen esett hóra. — Benjamin Károly késes-utcai szobafestő, amint jó zsidóhoz illik, — követi a rituális szokásokat és kőser konyhát tart. — A szárnyasokat a sakterhez küldi, és meg nem csonkítaná lelkiismereti furdalás nélkül a bitköz-ség gabellajövedelmét. — De a gonosz lelkű inasa kijátszotta ravaszul gazdája vallásosságát s a csirkéket, libákat, pulykákat, melyeket tőle a sakterhez küldöttek, nem vitte oda, noha ő maga is ugyanazon vallásban született, hanem megvonult Miklós-utca végén a nagy nyílt csatornában s ott egy dikicsel elmetsegette a szárnyasok nyakát. A saktert illető pénzt pedig szépen zsebre vágta. Tegnap rajta vesztett. — A posztón álló rendőrnek feltűnt, hogy az inas bartyuval a hátán mászik ki az árokból. — Vallatóra fogta a gyereket s ez bevallotta bűnét. Róth Dezső, így hívják az inast, a rendőség elé került, ahonnan azonban kihallgatás után elbocsátották.

— **Hulla áthelyezés.** Néhai Uher Ödönne, Kis Gizella asszony 1891-ben halt el Nagy-Károlyban, ahol el is temették az ottani temetőbe. A hullát a család kívánságára tegnap a hatóság közbenjöttével exhumálták s ma reggel új koporsóban Debreczenbe szállították. Tóth Sándor rendőrfelügyelője alatt az állomástól még

délelőtt kivitték a holttestet a Kossuth-utcai temetőbe és családja ott nyugvó tagjai mellé eltemették.

— **Óry Sámuel.** Gyászlobogó leng a város háza ormóján. Egyik munkás, közbecsű ésten állott tagja a városi tisztikarnak, Óry Sámuel, helyettes árvaszéki elnök az éjjel hirtelen elhunyt, — mély bánatára szerető családjának, — szomorúságára barátainak, tisztársainak, a kik a jó kollégát becsülték benne. Óry Sámuel tegnap délután még elnökölt az ipariskolai bizottság ülésén és csak este 7 órakor ment haza a város házáról. Azután családjával együtt vacsorához ült. Vacsora közben szélütés lepte meg s noha rögtön orvost hivatott hozzá aggodó felesége, éjfélkor megölte egy erős szívizületési roham, meghalt felesége karjai között. Halálhíre gyorsan terjedt el ma reggel a városban és mindenütt, ahol ismerték őt őszinte részvétet ébresztett, mély sajnálkozást okozott váratlan elvesztése. Óry Sámuel Szabolcsmegyéből származott Debreczenbe. Iskoláit az itteni kollégiumban végezte. Ügyvédi pályára lépett, de csakhamar a város házához került. 1872-ben aljegyzőnek választották. Rövid idő múlva árvaszéki ülnök lett; harmadfélévvel ezelőtt pedig Beke Mihály halálakor gróf Dégenfeld József főispán, ideiglenesen őt nevezte ki árvaszéki elnöké. Azóta elnöke volt az iparostanoncz-iskolai és a népnevelési bizottságnak. Halálát feleségén kívül egy leány és fiugyermeke siratja. Temetése valószínűleg holnap délután lesz. A városi tisztikar koszorút tesz a koporsójára. Nyugodjék békében.

— **A „Zion“ betegsegélyző egyesület** választmánya ezennel közhírré teszi, miszerint mindazok, kik ezen immár öt év óta áldásosan működő egyesület kötelékébe belépni óhajtának és ezen elhatározásukat f. évi decz. 15-től 1896. évi január 15-ig az egyesület előjáróságánál bejelentik, az alapszabályokban megállapított 3 frt bekebelezési díj fizetése alul felmentetnek. — Bővebb felvilágosítást, alapszabályt és belépési-ajánlati ívet (díjmentesen) szivesen ad az egyesület titkára az egyesület helyiségében (Piacz, 1903. sz. földszint) naponta 5—7 óráig. Ugyanott nyújtandók be a hivatalos óra alatt a már aláírt és kellően betöltött belépési ajánlati ívek. — A választmány.

— **Gyógyszertárért folyamodók.** A belügyminiszternél két patikus, Dermár Pál és Batáry Imre megint folyamodott, hogy engedjék meg nekik Debreczenben, kis-csapó-utcának nagy-csapó-utczába torkolása körül új, kilenc-edik gyógyszer-tár felállítását. A belügyminiszter kérvényüket szabályszerű eljárás végett leküldötte a városi tanácshoz.

— **Az orvos-gyógyszerész-egyesület** holnap délután öt órakor saját helyiségében ülést tart, mely alkalommal két érdekes thema lesz a megjelenő szakférfiak vitatkozásának tárgya.

— **Ítélet a papválasztás felett.** A Mitrovics Gyula lelkészszé választása ügyében tartott vizsgálatról fölvevett jegyzőkönyv tárgyalása deczember hó 3-án d. e. 10 órakor fog összeülni az egyházmegyei bíróság Debreczenben.

Mulatság.

* **Bál a zsidó iskola javára.** A helybeli izraelita iskola javára táncmulatságot készül rendezni az iskolaszék. A rendezőbizottság decz. 15-én d. u. 3 órakor alakult meg.

Törvénytörési csarnok.

* **Közokirat-hamisítás és sikkasztás.** Ballateleki Istvánné és ifj. Uzonyi Péter árvaszéki iktató bőszőrményi lakosok felett is tegnap mondott ítéletet a törvénytörési csarnok. Ballatelekiné még a múlt évben hamis név bemondásával 380 frtot vett fel egyik bőszőrményi pénztintézetből, a mi csakhamar kiderült, az egyszerű asszony bevallotta, hogy a bűnös cselekményre Uzonyi Péter vette rá. Uzonyira ezenkívül több vétség vádja is nehezült, amikből azonban daczára az ellene valló körülményeknek és tanuknak, tisztára mosta magát, de egy sikkasztást már nem tudott kivetni a nyakából. Ballatelekiné 8 havi börtönt, Uzonyi Péter pedig 8 napi fogházat kapott. Felebbeztek.

* **Ravaszkasztó.** Budapesten, a hol igen sok háznak van két bejárása és számtalan eset tanította meg a közönséget az övkodásra, már nem igen ülnek föl a két kapus ház előnyeit felhasználni akaró csalóknak, de nálunk a járatlanok még lépni mennek. Balázs Pálné Fedor Erzsébet nevű asszony ravaszul készítette, hogy a Tiszapalota, ahol tudvalevőleg szintén két bejárat van, alkalmas hely lenne csalások végrehajtására. A f. év április havában több ízben azzal az ürüggyel csalat fel a két emeletes háza piaci kútárokát, hogy a fenn lakó urhölgyeknek megmutatja a portékákat s a pénzzel, vagy áruval azonnal visszatér. — Persze azok várhattak volna ott ítéletnapig, mert Balászné a hátsó ajtó, a kis-piacz felé még elmenekült. Április 4-én ismét két kis leányt károsított meg olyanformán, akikől aprómarhákat vett el. A kis lányok sirva várokoztak órák hosszáig a csaló után, aztán anyjuk által jelentést tettek a rendőrségnél. Balásznét előkerítették s tegnap a törvénytörési csarnok 6 havi fogházra és 10 frt pénzbírságra ítélte sikkasztás vétségéért. A sikkasztó felebbezett, de a kir. ügyész is, utóbbi a büntetés felemeléséért.

* **Vétkes bukás.** Kupferstein Dániel b. bőszőrményi volt kereskedőt a kir. törvénytörési csarnok vétkes bukás vétségéért 21 napi fogházra és 1 évi hivatalvesztésre ítélte. Az elítélt megnyugodott büntetésében s így az ítélet jogerős lett.

CSARNOK.

Az öldöklő angyal Csejthén.

Életrajz.

Vázolta: Z. Varga Mihály.

(Folytatás.)

IX.

A jökendü vitézek, közbevéve félénk földijöket, nemsokára eltűntek az erdő sűrűjében, hol is egy kiálló szikla aljában, puha tüvön letelepedtek. Az elmaradhatatlan kulacs csakhamar kézzel-kézre járt, Bolthard pedig, ki a szakácművészetben ritkította pártját, egy elejtett nyul megsütésével volt elfoglalva, a pattogó tűz mellett.

Ekkor, végre, megszólalt a harmadik bajtárs is, Heinz, kit még nem ismerünk: „Mig az estebéd elkészül, ugymond, addig cseveghetünk. Kalauzunk, ki annyira iparkodott a portyázókat kikerülni, bizonyára sok érdekést tud a vár asszonyáról; kivel ugy látszik, nem a legjobb lábón áll!”

— Már az igaz! felelé az idegen, miután vigyázva körülnézett. Nagy szerencsém nézve, hogy veletek találkoztam. Régióta keresek már barátokat, kiknek meghittent elmondhassam, amit a csejthei kastélyban átéltem. Szikla gyanánt nyomja szívemet a rettenetes titok, melyen ti, vitéz hadfiak, talán segíthettek. Legyetek elkészülve, hogy olyasmit fogtok hallani, miről eddig nem is álmodtatok.

Néhány év előtt vetődtem Csejthe községbe, mely a vár alatt terül el. Ámbár a fáradságtól ki voltam merülve, mégis azonnal munka után kellett néznem, mert kifogytam mindenből. Esztergomból kaptam ugyan megbízást, hogy egy toronyórát igazítsak meg; de addig is, míg oda érek, ennem kellett.

Nevem An Tamás; Perchtold faluban születtem, közel Beshez, hol apám (ha még életben van) szőlőműves. Én mindig gépekkel foglalkoztam és mint órák járók városról-városra; mert a munkát helyembe nem hozták.

Kérdezem tehát a vendéglostról, vajjon akad-e nekem való munka? Nem lévén magánháznál óra, ő a kastélyhoz utasított, hol a grófnő udvarmesteréhez vezettek. Amint ez megértette, hogy én bécsi gépész és órák járók, igen megörült és folyékony németiséggel kijelentette, hogy maga mellé, segédül fog alkalmazni, ha rásegítem oly mű kijavítására, melylyel ő sehogysem boldogul.

En készséggel beleegyeztem, és holmimat a csapszékbe elhozván, a kastélyban ütöttem fel műhelyemet.

Néhány nap evés-ivásban telt el; végre az udvarmester kijelentette, hogy ideje már munkához fogni.

Ekkor a kurtá növésű férfiú egy kamrába vezetett, mely tele volt kovács, lakatos, és gépészeknek való finom szerszámmal. Ezen kétkezeseknél egy nagy szekrény felbontásához fogtuk. Amint a tetőzet levált egy női alak, tünt elő, mely kiterjesztett karokkal, aludni látszott. Az alak aczélból oly természetűen volt előállítva, hogy meglepett. Nyakát drága gyémánt ékszer övezte, mely aranyrugóval zárult. Az alakot ketten a kastély pinczéjébe vittük és ott felállítottuk. A házmester most megmagyarázta a gép titkos szerkezetét. Az alak t. i. aczélkarjait egy nyomásra összecsapta, mire a belőle előtörő beretváeli kések a benne szorult testet összevagdalták. E rugó nyomása a závarnál volt alkalmazva.

Bámultam ugyan a finom munkát, de egyuttal minden szál bajam az ég felé állt és izzadásgéseppek folytak homlokomról. Gyónítottam, hogy itt aljas gyilkosságokra készülnek és engem használnak fel eszközül. Menekülni akartam.

Az udvarmester erre el volt készülve, mert bizalmasan sugá: „Mit félsz? hisz ezen eszköz által csak az áruok és képek bűnhődnek, nem pedig ártatlanok. Az igaz ágszolgáltatásnak tesztes tehát szolgálatot, ha azt teszed amit a grófnő parancsol.

(Folyt. köv.)

Különfélék.

+ **A pezsgő világa.** Egy nemrég megjelent statisztika megállapította azt az érdekes tudnivalót, hogy az egész világon huszonegy millió üveg pezsgőt isznak meg az emberek — már tudniillik a tehetősebbek — évenként. Angolország a legtöbbet fogyaszt el ebből a nemes italból, utána következik Amerika, Ausztrália, amely előkelő helyet foglalt el a pezsgő világrészek társaságában, az utolsó esztendőök financiai válságai következtében kénytelen volt kissé hátraszorulni. Az oroszok tekintélyes pezsgőpnsztítók, de amit senki sem fog elhinni, Franciaország, a pezsgő elegáns és hazája a — legkevesebbet használ ebből a habzó nektárból. A statisztika bizonyára nem lehet teljesen tökéletes, mert hogy a pezsgős viganntás palackok áruházában milyen mennyiségű kutyvasztott cukros vizet adnak be a viganntás szerető emberiségnek, az aligha örök titok nem marad.

+ **A házasságról.** Hogy a házasság Ausztriában nem tartozik a legkellemesebb dolgok közé, arról a következő igazságok tanuskodnak, melyet egy osztrák lapban

közül valami megrögzött agglégény vagy szerencsétlen férj:

Házasodni annyit tesz, mint kötelesegeinket megkészteteni, jogainkat pedig felére leszállítani.

Minden házasság egy keresztes háboru, melyben azonban csak vajmi kevésnek van megadva, hogy az ígért földjére lépjen.

Közgazdaság.

* **Vasutépítés.** A kereskedelemügyi miniszter a minisztertanács hozzájárulásával ideiglenesen megengedte, hogy a *tiszapolgárkirályteleki* helyi érdekű vasut építési földmunkái — az állomások és őrházi fennsík kivételével — kivárálag a tervezők saját felelőségére és veszélyére s a magánjogok sérelme nélkül — még az engedélyokirat kiadása előtt megkezdessenek. Ezen kivételes intézkedésre a tervezett vasuti vonal mentén uralgó inséges állapotok szolgáltak indokul.

* **Az osztályorsjáték huzása.** A tegnapi huzáson a következő sorsjegyek buztak ki: 20,000 koronát nyert: 87739. 10,000 koronát nyert: 68952. 6000 koronát nyertek: 6708, 79186. 2000 koronát nyertek: 11921, 24153, 62841, 54808, 72323. 1000 koronát nyertek: 17642, 48913, 69397, 74092, 78058, 81519, 3426, 12273, 38529, 48723, 72837, 74075, 80812, 1093, 6567, 18296, 31786, 41797, 52758, 66894, 69470, 90540. 200 koronát nyertek: 3280, 10122, 16314, 19495, 27664, 789, 753, 34602, 35442, 37043, 41317, 45650, 47614, 59916, 61181, 62422, 75495, 78060, 408, 87275, 94503, 95030, 1494, 6642, 7387, 12882, 20943, 21022, 22402, 25309, 28220, 30671, 38538, 39009, 39802, 42480, 50624, 50451, 55930, 59037, 61265, 66959, 72323, 80349, 87591, 88939, 95752, 96516, 96770, 0944, 2736, 5830, 6699, 11661, 13390, 15986, 17966, 17687, 18773, 23237, 23113, 25263, 27206, 28002, 30806, 31387, 33600, 33692, 33590, 36450, 36040, 37839, 38989, 41909, 43543, 45186, 46560, 47041, 47853, 50909, 57158, 59876, 60841, 63525, 66134, 68202, 68629, 73667, 74980, 76932, 79360, 82868, 85718, 89526, 90473, 92487.

Budapesti gabona-tözsde.

Budapest, decz. 12.

Buzát ma gyengén kínáltak, a vételkedv tartózkodó volt s az irányzat lanyha lett. Elkelt. 20,000 mm. változatlan napi áron.

Buza: Tiszav. uj: 300 mm. 81° kg. 7.10 frt. 700 mm. 81 kg. 7.05 frt. 500 mm. 80° kg. 7.10 frt.

Zab: 100 kg. 6.25 frt, 100 kg. 6.22¹/₂ frt. 100 kg 610 frt, 200 kg. 6.00 frt. 100 kg. 5.85 frt.

Zárórfolyamok déli 1 órakor:

	frt
B u z a szept.-okt. 1896	
„ márcz.-ápr. ra 1896.	6.87—6.88
R o z s szept.-okt.-re 1896	
„ márcz.-ápr. ra 1896	6.16—6.18
Tengeri jul.-aug.-ra 1896	
„ máj.-június.-ra 1896	4.46—4.47
Z a b őszre	
„ márcz.-ápr. ra 1896.	6.07—6.09
R e p c z e aug.-szeptre 1896	10.75—10.80

Délután 4 óra 30 perczkor a következő áronkal záródott:

B u z a 1896. márcz.-ápr.	6.87—6.89
R o z s 1896. márcz.-ápr.	6.16—6.18
Z a b 1896. márcz.-ápr.	6.08—6.10
Tengeri 1896. máj.-jun.	4.46—4.48
R e p c z e 1896. aug.-szept.	10.70—10.80

A d
szegény
ellátása
folytak

S ei

Samu 25

ber Vil

Biederm

Hartstein

Weisz S

dor, Ste

Schwarz

vére, Ko

Drucker

Aladár,

N. N. H

Lajos, F

Fried K

Fischbe

Steinber

frt. Sor

feld A

Adler,

Baum

Ödön,

(butorke

Vilmos,

Géza, K

Jakobov

Miksa,

Fischer

3—3 f

Térey J

nác, V

Lederer

Károly,

özvegye

Mandel

jos, Kat

Turai

Weisz

nác, V

Klein M

rolly 2-

Weinbe

(Samsor

dr. W

Kohn

vits M

Béla, F

nác, N

Jakab,

dr. Bal

Henrik

Schmid

mond,

Rosenb

mond,

Halmag

Samu,

Gyu a,

Zsigmo

Kolb J

Klein J

Steiner

1—1 f

Czigler

Hauer

Csenge

Lázár,

nerg A

Marko

man 2

nadiag

M

lázos

ket ny

mind a

hozni,

tusa

órako

Közönség köréből*)

Köszönetnyilvánítás.

A debreczeni izr. elemi iskolába járó szegény gyermekeknek téli ruhával való ellátására a következő nemes adományok folytak be:

S einfeld Antal 50 frt, Lichtschein Samu 25 frt, Lichtschein Mózes 18 frt. Erber Vilmos, Fleischmann Mór, Falk Lajos, Biedermann József, Lichtschein Menyhért és Hartstein Péter 10—10 frt, Weisz Mór 8 frt, Weisz Sándor, dr. Popper Mór, Darvas Izidor, Stern József, Emerich Arnold, Keiner, Schwarz, Fried Leo, Weinberger Lajos és testvére, Kohn Adolf, Stern József és testvére, Drucker Mór, dr. Balkányi Miklós, Györfly, Aladár, Reichmann Armin, Weisz Léwy, N. N. Hosszapályi, dr. Kemény Mór, Ormódy Lajos, Fisch Ignác, N. N., Berger Henrik, Fried Emil, Katz Mihály, Kellner David, Fischbein Ignác és Rosinger Lajos 5—5 frt. Steinberger Gyula és Goldblatt Jakab 4—4 frt. Sorger József, dr. Örvös Lajos, Hirschfeld Armin, Hochfelder Jakab, Klein és Adler, Geiger Simon, Bechert Manó, Baum Miksa, Rosenthal Dániel, Fürst Ödön, Stern Péter, Schwarz Vilmosné (butókeresk.), dr. Brüll Bertalan, Berger Vilmos, dr. Fejér Ferencz, dr. Glück Géza, Falk Imre és Társa, dr. Szántó Samu, Jakobovits Aladár, Nasch és Ungar, Márkus Miksa, Kandel Ferencz, dr. Freund Jenő, Fischer Adolf, Lippmann Samu, Fried Lajos 3—3 frt. Kövy Lajos, Weichinger Károly, Térey József, Mendelovits Lajos, Tafler Ignác, Váradi Ignác, dr. Reichard Manó, Lederer Márton, dr. Balassa József, Lusztig Károly, Lukács Armin, Rosenberg Albert özvegye, Löfkovits Arthur, László Albert, Mandel Márton, Szöllösi Ferencz, Katz Lajos, Katz Jakab, Rott Lipót, Falk Armin, Turai Farkas, Jónás Lipót, Szép József, Weisz J. Lajos, Stark Ignác, Deutsch Ignác, Weisz Ignác zsákkeresk., Stern Armin, Klein Mór, Weinberger és Kovács, Kellner Károly 2—2 frt. B. S. 1 frt 50, Hidvéger Mihály, Weinberger Lajos (Ungvár), Sichermann Jakab (Sámson), dr. Weisz József, dr. Burger Péter, dr. Weisz Bernát, Gutfreund Samuel, Kohn Lipót, Reiner Mór, dr. Moskovits Miksa, dr. Hütter Károly, dr. Altmann Béla, Hevesi Gyula, Barát Lajos, Klein Ignác, N. N. (Kl. A.), Erős Jakab, Rosenfeld Jakab, dr. Nágel Zsigmond, N. N. (M. A.), dr. Balkányi Emil, dr. Berger Audor, Kohn Henrik, Roth Antal, Debreczeni paplangyár, Schmidt Samu, Radó Sándor, Révész Zsigmond, Kohn testvérek, özv. Fried Karolyné, Rosenberg Simon, N. N., Szégál Zsigmond, Békés Lajos, Schönberger Vilmos, Halmagyi Samuel, Kálnai Lipót, Schneer Samu, Reich Herman, ifj. Kellner D., Steier Gyula, Molnár Lajos, Péterffy Benő, Kellner Zsigmond, Grünberger Ignác, Löw Zsigmond, Kolb J., Csengeri Ferencz, dr. Kardos Samu, Klein János, Boros testvérek, Klein Ignác, Steiner és Wittmann és Pruzsinszky Károly 1—1 frt. N. N., Klein Dani, Kaufman J., Czizler Joach., Goldmann J., Klein Bernát, Hauer Salamon, N. N., Lusztig Ignác, ifj. Csengery Ignác, N. N., Weisz József, Kolb Lázár, Fischer Salamon, Eisner H., Rosenberg Adolf, Weisz József, Grünfeld Adolf, Markovics Samu 50—50 krajczár. Katz Herman 2 fuötöny, Schwartz M. L. 3 alsónadrág és 3 iskola-táska.

Midőn a nemes adakozóknak a szegény házas gyermekek nevében hálás köszönetünket nyilváníttuk, van szerencsénk egyszerűen mind az ez iránt érdeklőknek tudomására hozni, hogy a ruha-kiosztás ünnepélyes actusa folyó hó 15-én vasárnap d. e. 11 órákor fog az izr. iskola tanácstermében

* E rovatban közzétételért nem vállal felelősséget a Szerk.

végbe menni, melyre úgy a nemes adakozókat, mint minden iskolabarátot tisztelettel meghívják

a debreczeni izr. iskolaszék nevében:

Sorger József, Darvas Izidor,
iskolaszéki elnök. iskolaszéki pénztáros.

Nép- és gyermekelőadás. Kezdete 6 órákor

Bérletszűnetben leszállított helyárrakkal.

Debreczeni Városi Színház

Idénybérlet 14. szűnet, Páros bérletszűnet 14. szám
Pénteken, 1895. december 13-án

Hamupipőke.

Látványos tündérrege dalokkal és tánczczal 6 képben. Görner C. E. után írta: Véesei Leó.

A képek czimei: 1. Hamupipőke otthon. 2. A varázslónő csudatanyáján. 3. Hamupipőke a királyi bálon. 4. Hamupipőke öröme és a törpék megjelenése. 5. Az aranyos papucs. 6. Papucspróba a király előtt.

Személyek:

XIII. Kakadu király — — Sándor E.
Bájdus herceg, fia — — Szatmári
Pintyőke, udvarmester — — Krémer
Kappan, miniszter — — Nádas
Barázda, főlovászmester — — Vank
Báró Papucházy — — Ifj. Német
Sibilla, második neje, volt
özv. Tarka-Barka-Csacska-
házi grófné — — Locsarekné
Katalin,) Sibilla leányai — — Bajnóczy
Sarolta,) első férjétől — — Galyasi
Rózsa (Hamupipőke), Papucs-
házy leánya első nejétől — — Bogyó I.

Idegen fejedelmek, grófok, bárók, nemesek, udvarhölgyek, apródok, szolgálók, törpék, gnómok, kis ördögök, testőrök, katonák.

Szombaton, 1895. december 14-én.

Páros bérletben:

Othelló.

Tragédia 5 felv. Irta: Shakespeare.

Kiadó és laptulajdonos:

„Osokonai” nyomda és kiadó r.-t.
Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

A legszebb ajándékok megérkeztek

és a legolcsóbban

kaphatók

Löfkovits Arthur

órák és ékszerésznél.

Debreczen, a főposta szomszédságában.

606—0—5

Leszállított árak!

Leltározás alkalmából — a női ruhaszövetek, mosóvizek, téli nagy (Alpaca) kendők, harasztkendők, függönyök és szőnyegok — tetemesen leszállított árban eladását megkezdettük.

Szabó Lajos fiai

149

HIRDETMÉNY.

Vb. Stern Herman csődhitelezői választmánya a f. évi december hó 9-én tartott ülésén a csődtömeghez leltározott a még meglévő cipő-árúknak zárt ajánlati verseny útján leendő eladását határozván el, felhívom a venni szándékozókot, hogy ezen összesen 1700 pár különböző női-, férfi-, és gyermek-cipő és csizmákból, ugyszintén csekély részletben cipőlácc és kenőcsök stb.-ből álló a csődeltár 186—210, 220—309, 320, 322, 323, 325—342, 360, 375—408, 418—476, 494, 500, 501, 504, 519—564, 571—616, 619—631, 634, 635, 638—654, 656—659, 662—666, 668—708, 712—715, 727, 733—736, 739—747. tételei alatt összeirt s a 321, 478, 505, 632, tételek maradványából álló árúkészletre vonatkozólag, mely árú összes beszerzési ára 4049 frt 73 krt tesz ki, zárt ajánlataikat a kitett érték 10%-ának 404 frt 97 krt biztosítékul letétele mellett nálam (Piac-utca 2143 sz. I. emelet) a f. évi december hó 19-ik napjának d. u. 5 órájáig adják be.

Az ajánlatok felett a választmány az ajánlatok beadását követő naptól számított 5 napon belül fog határozni, ajánlat-tevőt tehát ajánlata ez ideig kötelezi; azon ajánlattól azonban melyet a kitűzött idő alatt a választmány elfogad, ajánlat-tevő vissza nem léphet. — A választmány fentartja magának a jogot, hogy az ajánlatok felett teljesen szabadon határozhasson.

Az kinek ajánlata elfogadtatott, az árúkészletet úgy amint az a piac-utczán 2146 sz. háznál levő üzlethelyiségben van, legkésőbb a f. év utolsó napjáig átvenni s a vételárat lefizetni tartozik. — Ha ezen kötelezettségének eleget nem tett, jogában áll a választmánynak vevő költségére a megvett árúkat értékesíteni, mely esetben a biztosítéki és befolyt vételári összegből ajánlat-tevőt csakis az összes értékesítési költségek és megajánlott vételár levonása után fenmaradó összeg fogja megilletni, ha pedig a szükséges összeg be nem folya, a különbözetet megtéríteni tartozik.

Az eladásra kitett árú a piac-utczai 2146 sz. háznál levő üzleti helyiségben, a csődeltár pedig irodámban megtekinthetők; ugyanitt egyéb ide vonatkozó felvilágosítások is megadnak.

Debreczen 1895. december 11.

Dr. Tüdös László

ügyvéd, csődtömeggondnok

884—2—1

Nagy választék érkezett
selymekből ¹⁴⁹
Menyasszonyi **xx**
xx és alkalmi ruhákra
bluzokra.
Szabó Lajos Fiai cég.

Karácsonyi
ajándéktárgyak
és
Gyermek-
játékok
legjutányosabb árban
beszerezhetők
Szent-Királyi Tivadar
825-8-4 müipararu raktárában.

11380.
1895.
Árverési hirdetés.
Debreczen sz. kir. város tanácsa részéről közhírré tétetik, miszerint a város tulajdonához tartozó Barány-csapszék, Cserepes csapszék és epreskerti csárda a f. december hó 17-én d. e. 9 órakor tartandó újabb nyilvános árverésen a városház nagy tanács-termében a városi számvivői hivatalban megtekinthető feltételek mellett 3 évre hasznosbérbe fognak adatni.
Miól az árverelni óhajtok azzal értesítetnek, hogy a kikiáltási árak 10 %-kát az árvereltető küldöttség kezébe bánatpénzül készpénzben letenni tartoznak.
Debreczen, 1895. december 7.
A városi tanács.

Gallér, Női alsó szoknya, Kézeltő, Női háló köntös, Nyaktkendő, Fésűlkendő köpeny, Ing, Kötény mindenféle kész, Lábravató, Ágy fehéremű, Harisnya, Fehér asztalnemű, Zsebkendő, Szineskávésteríték, Női ing, Vászonz és pamut, Női nadrág, árak.

mint hasznos és szükséges
karácsonyi és ujévi
ajándéktárgyak nagy választékban, jutányos szabott áron ajánlatnak.
Kunz József és Társa.
Kistemplom-bazár.
847-0-1

Eljegyzési kártyák
és minden alkalomra való meghívók, elegáns kiállításban és olcsó áron kaphatók.
a CSOKONAI nyomdában.

Zádor Lajos
nőidivat-üzlete
a városház épületében.
A városháza építése következtében nagyarányú
alkalmi eladást
rendezek, - leszállított árak mellett: u. m.: felöltők, gyermekruhák, blousok selyem és gyapju-szövetek bámulatos olcsó áron hozom forgalomba.
Továbbá a legújabb divatu felöltőket, bundákat, szőrmeárukat és más kész cikkeket, nemkülönbén selyem, gyapju és divat-szöveteket a beszerzési áron alól is kiárusítom.
Ezen kedvező alkalomra a nagyérdemű közönség becses figyelmét felhívom, és megjegyzem, hogy eladásra csakis a czég jó híréhez méltó anyagok kerülnek.
829-8-3

OROSZ SZÉPÍTŐ különlegességek
Venus-Créme
börkonzerváló szer.
Kittinó, teljesen ártalmatlan cosmeticum, kiváltképen hasznos a bőr zsírfénye és érdessége ellen; a bőrt vakító fehérré varázsolja, a ráncok és redők képződését megakadályozza, és megóvjja az arcszín fiatalos frissességét. A „Venus oréme” nem tartalmaz semmi zsírnemű anyagot, azért soha nem avasodik s az év és nap bármely szakában minden ártalom nélkül alkalmazható. Ára 2 frt.

„Eugénie folyópép” mirtus-virágokból az arcszín szépítésére s a virágzó, üde arcszín állandó megőrzésére. Ugy az arcnak és nyaknak, mint a kéznek és karoknak gyönyörű lágytságot és márványszerű tisztaságot kölcsönöz; a bőr minden érdességét és foltosságát megszünteti. Ára 2 frt.

Eugénie vörös folyékony arczenőcs teljesen ártalmatlan. Az ajknak, arcznak és füleknek szép természetes rózsaszínűt kölcsönöz; villamos fény mellett is természetes színben tűnik fel s 3 napig is tapadva marad a bőrön.

„Eugénie hintőpor” fehér, rózsaszín és ormeszínben, tartósan észrevétlenül tapad, s a bőrnek természetes lágytságot és üdösséget kölcsönöz. Ára 1 frt 20 kr. — Pamacosál együtt 1 frt 50 kr.

„Trioxogen” kittinó hajnövesztőszer; erősíti a hajgyökereket, teljesen megakadályozza a korpaképződést. Ára 1 frt 60 kr.

„Nigritine végétale” hajfestő fekete és barna. A haj ezen szerrel festve 6 hétig is megtartja a színét és teljes lehetetlen a műleges festést természetes színtől megkülönböztetni. Ára 3 frt 50 kr.

Folyékony kaukázusi bajuszpedrő a bajusz növesztésére és épentartására. A bajusz felszűtése nem szükséges, a nélkül is mind-n bajusznak a kívánt forma adható. Ára 75 kr.

FŐRAKTÁR DEBRECZEN:
Szent-Királyi Tivadar
müipar-aru raktárában.

Baromfi.
Átveszünk minden mennyiségű frissen levágott és hizlalt mindennemű baromfit, valamint friss tojást bizományképeni gyors eladásra. 158-2-2
Laugsch Hermann és Társa
17. Taubenstrasse, Berlin,

!Mindenféle köhögés!
ugymint a légzőszervek mindennemű hurutos betegségénél, nemkülönbén a torok, tüdő, továbbá télegzetnehezégek, keskenymellűség, asthma, elnyálgasodás, hökhurut, fojtóköh, rekedtség, csiklandozás a torokban — fejlődő tuberculosis a leggyorsabban és legbiztosabban távolíttatnak el a már évek óta legjobb hírnévnek örvendő, orvosi előírás szerint készített és orvosok által ajánlott: Szt.-György teával, 1 csomag 50 kr. és a hozzá tartozó szent-György hurut-por 1 doboz 50 kr. pontos orvosi használati utasítással együtt. Kevesebb mint két csomag nem küldetik szét.
Eredmény a használat után pár nappal észlelhető.
Csomagolás és szállító levélért 20 krral több fizetendő. A pénz előleges beküldése (postautalványon) megkívántatik. Megrendések csak egyenesen a sz. György gyógyszerházból, Bécs, V./2. Wimmer-gasse 33. 157-26-5

Debre
Előfizetel
Egész évre frt
Félévre „
Negyedévre „
Egy hóra „
Egyes szám
Megjelenik min
„asárnp kiv

Sok
[K—
nevezetes
haláltól, s
már az új
is nagyon
meibe, ki
előbb-utóbb
nygys bek
De r
félelem h
akkor em
hogy óvju
kezetünk
ganizmus
betegsége
maga az
nünket, h
keressük
alapja mi
védelmez
ellenesség
tünket va
gesége v
támadják.
Egy
mezése s
kötelessé
pedig
mint a k
minden ol
ségügyi t
mulasztás
Mer

Egy
Vilmo
röl, szen
Buttont :
— I
birok ma
dozhatja
hogy az c
együtt.
—
Lord.
— N
ezeg —
mint egy
is akaron
— F
— E
válaszoló
linát és r
meg fogó
A h
nagy is
kező reg
neki zor
A tábor
dolognak
királyné
hívja viss
Vilmos h